

นายบุญส่ง แสงวัฒนะรัตน์

1 ต.ค.23 นิติกรจ้างทดลองงาน (ระดับ 2) ฝ่ายนิติการ

1 ม.ค.37 นิติกร (ระดับ 6) สำนักงานกฎหมาย

1 ม.ค. 40 หัวหน้าส่วนนิติการ สำนักงานกฎหมาย

1 มิ.ย.45 ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายสำนักทรัพยากรมนุษย์

สำนักตรวจสอบภายในและสำนักกฎหมาย ตามลำดับ

15 ก.พ. 61-ปัจจุบัน รองผู้อำนวยการ อ.อ.ป.

7 กันยายน 2561

ความเปลี่ยนแปลง

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) มีความเปลี่ยนแปลงในแง่ของของโครงสร้างที่สลับซับซ้อนขึ้น มีหน่วยงานที่รองรับภารกิจทางด้านต่างๆ ของ อ.อ.ป. ที่เพิ่มขึ้น อาทิเช่น ฝ่ายผลิตจากเดิมนั้นจะมีแค่ฝ่ายทำไม้ภาคเหนือ ฝ่ายทำไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฝ่ายทำไม้ภาคใต้ และฝ่ายโรงเลื่อยโรงงาน ส่วนฝ่ายสนับสนุนก็มีอยู่ไม่กี่หน่วยงาน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สืบเนื่องมาจากปัจจุบัน อ.อ.ป. ได้มีภารกิจทางด้านการรับใช้สังคมเพิ่มมากขึ้นในด้านการสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐในการดูแลชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากเดิมที่การทำงานเพื่อสร้างรายได้เพื่อให้องค์กรอยู่รอดเพียงอย่างเดียว

หลักในการทำงาน

หลักในการทำงานที่ยึดถือมาตลอด นั่นคือการศึกษากฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการทำงานและนำมาปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังคำที่ผมมักเปรียบเปรยว่า “กอดระเบียบแน่นๆ” กล่าวคือ ในการปฏิบัติงานต้องทำการตามวิธีการที่ อ.อ.ป.กำหนดไว้ในข้อบังคับ ระเบียบ หรือแนวทางวิธีปฏิบัติแต่ในการปฏิบัติงานก็ต้องมีสติด้วย ถ้าเราเห็นว่า ข้อบังคับ ระเบียบ หรือแนวทางปฏิบัติในขณะนั้นไม่เหมาะสมหากปฏิบัติตามต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหาย ก็ต้องเสนอให้ อ.อ.ป.แก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้น ซึ่งเมื่อเราค้นคว้าหาความรู้แล้วก็ศึกษาให้เข้าใจและนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ผมเชื่อว่าถ้าปฏิบัติงานตามหลักการนี้ก็จะทำให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ไม่ยากเย็นนัก นอกจากนี้หลักในการทำงานอีกประการหนึ่งที่ผมยึดถือมาตลอดคือเมื่อได้รับมอบหมายงานจาก อ.อ.ป. ให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ไหนแล้ว เราต้องรับผิดชอบและมุ่งมั่นทำงานนั้นให้ดีที่สุดเพื่อที่จะให้งานของ อ.อ.ป. สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สามารถแก้ไขปัญหาของหน่วยงานและของผู้ร่วมงานได้ ที่สำคัญผมเชื่อว่าคนเราสามารถเรียนรู้ระหว่างการทำงานได้ เช่น เมื่องานนั้นเกิดปัญหาติดขัดตรงไหน หรือมีข้อสงสัยที่เกี่ยวข้องกับระเบียบส่วนใด เราก็สามารถค้นคว้าหาระเบียบตรงนั้นมาประกอบการพิจารณา หรือเอาข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นๆ มาศึกษาพิจารณาว่าควรจะต้องทำอย่างไรรวมไปถึงการสอบถามหาหรือผู้รู้ในงานนั้นๆ ผู้บังคับบัญชาหรือ /เพื่อนร่วมงาน...

เพื่อนร่วมงานนอกจากนี้การค้นคว้ากรณีศึกษาที่เคยปรากฏขึ้นในอดีตว่ามีเรื่องทำนองเดียวกันหรือไม่อย่างไร หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ค้นคว้าจากแหล่งต่างๆ มาประกอบการพิจารณาในการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทในปัจจุบันให้มากที่สุด

การจัดการความขัดแย้ง

โดยส่วนตัวผมเห็นว่าความขัดแย้งส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ผู้ปฏิบัติงานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบ หรือทางปฏิบัติของ อ.อ.ป.แล้วผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยไม่ว่ากล่าวตักเตือนผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม ไม่ว่าการปล่อยปละละเลยดังกล่าวจะเกิดจากการที่มีความสนิทสนมเป็นส่วนตัว หรือเกิดจากการไม่อยากให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกลียดและจะไม่ทำงานให้และอีกด้านหนึ่งที่มีส่วนที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง คือการที่ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญกับผู้ใต้บังคับบัญชาไม่เท่ากัน โดยอาจจะเป็นเรื่องการมอบหมายงาน การสอนงาน หรือการพิจารณาความดีความชอบ ซึ่งเรื่องต่างๆดังกล่าวล้วนแต่มีส่วนส่งผลเสียต่อองค์กรทั้งสิ้นเพราะเมื่อคนทำผิดฝ่าฝืนระเบียบไม่ถูกว่ากล่าวตักเตือนหรือลงโทษตามที่ควรจะเป็น ก็จะคิดว่าการกระทำของตนไม่ใช่เรื่องผิดไม่มีใครทำอะไรตนได้ และจะยังทำต่อไปเรื่อยๆจนเป็นเรื่องปกติจากเรื่องผิดก็จะรู้สึกว่ามันผิด เหมือนกับคนเลี้ยงหมูที่อยู่กับหมูจนไม่รู้สึกละแวกหมูและจะทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับคนอื่นที่ปฏิบัติประพฤติตนตามกฎระเบียบหรือทำให้คนอื่นรู้สึกว่าการทำอย่างนั้นได้และทำตามบ้าง ในส่วนของผู้ปฏิบัติงานที่รู้สึกไม่ได้รับการแบ่งงาน การสอนงาน หรือการพิจารณาความดีความชอบอย่างเป็นธรรม ก็จะต่อต้านผู้บังคับบัญชาด้วยการไม่ใส่ใจไม่สนใจงานในหน้าที่ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียต่อ อ.อ.ป.ในที่สุดซึ่งผมเห็นว่าปัญหานี้ถ้าจะแก้เราควรมองย้อนกลับไปที่ต้นตอของปัญหา นั่นคือให้ทุกคนมองที่ตัวเองก่อน ให้เริ่มแก้ปัญหาที่ตัวเราเองให้ถึงถึงความถูกต้องเป็นหลัก ผู้บังคับบัญชาก็ต้องพิจารณาตัวเองหากเห็นว่าที่ตนทำอยู่ยังไม่ดีพอ ก็ต้องปรับปรุงโดยต้องให้ความสำคัญเป็นธรรมกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเท่าเทียมกันทั้งเรื่องการแบ่งงาน การสอนงาน และการพิจารณาความดีความชอบ หากเห็นว่าผู้ใต้บังคับบัญชาทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติของ อ.อ.ป.ก็ต้องว่ากล่าวตักเตือนและหากว่ากล่าวตักเตือนแล้วยังคงฝ่าฝืนก็ต้องกล่าวโทษตามการกระทำนั้น ในส่วนของผู้ใต้บังคับบัญชาก็ต้องพยายามประพฤติตนให้อยู่ในข้อบังคับ ระเบียบ วิธีปฏิบัติที่ อ.อ.ป.กำหนดไว้ และหากเห็นว่าตนทำดีแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาไม่จ่ายงาน ไม่สอนงาน ไม่พิจารณาความดีความชอบตามผลงานของตนอย่างเป็นธรรม ต้องควรอดทนตั้งใจทำงานในหน้าที่ของตนต่อไปให้ดีที่สุดเพื่อให้ผู้บังคับบัญชารู้สึกว่า ตนเองเป็นฝ่ายมองผู้ใต้บังคับบัญชาผิดไปและหันกลับมาให้ความสำคัญเป็นธรรมกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างถูกต้อง หรือหากพยายามอย่างเต็มที่แล้วยังไม่ได้รับความเป็นธรรมก็สามารถร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปได้ ไม่ควรต่อต้านโดยการฝ่าฝืนข้อบังคับ กฎระเบียบต่างๆ ซึ่งนอกจากจะไม่เป็นผลดีต่อ อ.อ.ป.แล้วยังอาจเป็นเหตุให้ตัวผู้ใต้บังคับบัญชาเองถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยเสียเองนอกจากจะเป็นการทำร้าย อ.อ.ป.แล้วยังเป็นการทำร้ายตัวเองอีกด้วย โดยรวมแล้ว หากทุกคนคิดอย่างนี้แล้วปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดภายใต้พื้นฐานการเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ก็จะเกิดความสุขสงบในส่วนรวม ไม่เกิดความแตกแยกและสามารถทำงานด้วยกันได้อย่างราบรื่นนั่นเอง

การพัฒนาองค์กร

ในการที่ทุกคนเข้ามาทำงานในองค์กรนั้น ถือว่าเราอยู่ภายใต้พันธสัญญาเดียวกันคือ สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบ กล่าวคือ เมื่อคุณเข้ามาทำงานคุณมีหน้าที่อะไรคุณก็ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นให้ดี เสร็จแล้วเมื่อคุณทำตามหน้าที่คุณก็จะได้รับสิทธิ เช่นเงินเดือนค่าจ้าง สวัสดิการต่างๆ เป็นต้นแต่หากคุณทำหน้าที่ไม่ดี ขาดความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่จนทำให้องค์กรเกิดความเสียหายคุณก็ต้องรับผิดชอบหรือถ้าทำดีคุณก็มีสิทธิได้รับการส่งเสริมให้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น นั่นคือพันธสัญญาที่เราต้องยอมรับและปฏิบัติตามผมอยากให้ทุกคนตั้งใจทำงานและมองว่าหากยังไม่ได้รับโอกาสหรือการส่งเสริมที่เท่าเทียมกับคนอื่น อาจเป็นเพราะเรายังทำไม่ดีพอ หรือหากคิดว่าเราทำดีแล้วก็ขอให้พยายามทำงานในหน้าที่ให้ดีขึ้นต่อไป ผมเชื่อว่าทุกคนจะมีโอกาสและช่วงเวลาดีๆ ในชีวิตการทำงานเกิดขึ้น เพียงแต่ช่วงเวลาดีๆ เหล่านั้นของทุกคนจะมาไม่พร้อมกัน ขอให้ตั้งมั่นว่าสักวันหนึ่งก็จะถึงวันของเราไม่ช้าก็เร็ว ดังนั้นหากรู้สึกหมดไฟหรือหมดกำลังใจในการทำงาน อยากให้ทุกคนตั้งมั่นเชื่อในระบบขององค์กร เชื่อในผู้บังคับบัญชา ร่วมมือกันผลักดันให้ปัญหาผ่านไปได้ ยึดมั่นในอุดมการณ์และความดีหากเกิดปัญหาที่มาบั่นทอนกำลังใจในการทำงาน แทนที่จะปล่อยให้ไฟของตัวเองมอดไปให้เปลี่ยนมาเป็นความมุ่งมั่นและแรงผลักดันในการทำงานให้ดีกว่าเดิมเพื่อพัฒนาองค์กรต่อไป แล้วโอกาสและช่วงเวลาของเราจะมาถึงอย่างแน่นอน

สิ่งที่อยากฝากไว้

สิ่งที่อยากฝากไม่มี เพราะเชื่อว่า ชาว อ.อ.ป. ทุกคนมีความรู้ความสามารถที่จะนำพา อ.อ.ป. ไปสู่ความสำเร็จได้อยู่แล้ว แต่มีสิ่งที่อยากเห็น คืออยากเห็นทุกคนทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด อ.อ.ป. เคยรุ่งเรืองติดอันดับรัฐวิสาหกิจหนึ่งในสิบที่ส่งรายได้เข้ารัฐมากที่สุด มีโบนัสทั้งโบนัสสว่าง ทั้งโบนัสพิทวัส ซึ่งผมก็ไม่เคยได้เพราะเข้างานไม่ทันในยุครุ่งโรจน์ที่ว๊านนั้น แต่คงด้วยหลายเหตุหลายปัจจัยทำให้ อ.อ.ป. มาถึงจุดนี้จุดที่เป็นปัญหาติดหล่มติดถ้ำเศรษฐกิจขาดสภาพคล่อง ทำให้กระทบถึงโอกาส สิทธิสวัสดิการและการเงินของผู้ปฏิบัติงานพอควร เปรียบไปก็คล้ายทีมหมูป่าอะคาเดมีที่พากันเที่ยวเพลิดเพลินในถ้ำหลวงขุนน้ำนางนอนจนกระทั่งไปติดน้ำอยู่ที่เนินนมสาว มีผู้ชื่นชมว่าผู้ว่าณรงค์ศักดิ์ เป็นแม่ทัพใช้ตำแหน่งสร้างตำนานในการช่วยพาทีมหมูป่าออกจากถ้ำ โดยมีความสนับสนุนช่วยเหลือจากหลายฝ่ายมากมาย ผมก็อยากเห็นและก็เชื่อว่าจะได้เห็น ผอ.พรเพ็ญ เป็นแม่ทัพใช้ตำแหน่ง ผอ.อ.ป. สร้างตำนานในการช่วยแก้ไขปัญหของ อ.อ.ป. ช่วยนำ อ.อ.ป. ออกจากถ้ำเศรษฐกิจ โดยมีผู้ปฏิบัติงานของ อ.อ.ป. ทุกฝ่ายร่วมสร้างตำนานด้วย ใครมีความสามารถด้านไหน มีหน้าที่ทำอะไรตั้งใจทำไป ใครมีหน้าที่สร้างก็สร้าง ใครมีหน้าที่ปลูกก็ปลูก ใครมีหน้าที่ขายก็ขาย ใครมีหน้าที่บริหารจัดการก็ให้มุ่งมั่นตั้งใจทำงานไป อย่างน้อยไม่รู้จักทำอะไรก็ขอให้สนับสนุนการทำงานทำหน้าที่ของทุกฝ่ายร่วมมือใจกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เหมือนนิ้วแม่มือที่ใช้ชูเพื่อแสดงความยอดเยี่ยมหรือแสดงว่าโกรธกัน นิ้วชี้เอาไว้ชี้ นิ้วนางเอาไว้ใส่แหวนหมั้น นิ้วก้อยเอาไว้จ่อหรือขอคืนดีกัน ส่วนนิ้วกลางที่หน้าที่ไม่ชัดเจนว่าเอาไว้ทำอะไรจะชูขึ้นมานิ้วเดียวก็ดูแปลกๆ ก็คอยสนับสนุนชูพร้อมนิ้วอื่นๆ เพื่อแสดงการให้กำลังใจกัน ถ้าทุกคนทำได้ตามที่กล่าวมานี้ ผมมั่นใจ อ.อ.ป. จะกลับมายิ่งใหญ่ดังเดิมแน่นอน เพราะทุกคนรู้จักองค์กรและทราบถึงปัญหาขององค์กรเป็นอย่างดี รู้ว่าต้องเดินไปทางไหน ทำอย่างไร อ.อ.ป.

/ถึงจะอยู่...

ถึงจะอยู่รอด ผมเชื่อในความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน เชื่อในความรู้ความสามารถของผู้บริหาร เชื่อในหัวใจนักสู้ของชาว อ.อ.ป. ที่จะนำพาองค์กรให้อยู่รอด และสามารถพัฒนาให้ก้าวหน้าและยั่งยืนได้ต่อไปอย่างแน่นอนเหมือนที่หน่วยซีลพาทีมหมูป่าออกจากเนินนมสาว แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ผมจะไม่ได้ช่วยทำหน้าที่นี้ ถ้าไปถึงเนินนมสาวแล้ว ช่วยพาผมไปด้วย แต่อย่าให้นานนักนะครับ เดี่ยวผมขึ้นเนินไม่ไหวครับ...
